

El senyor Llanos Pitarch:

...de una vez por la economía valenciana? Porque pueden morir del virus o de hambre.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la consellera de sanitat.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Señoría, ya le ha contestado a Vox el Tribunal Supremo esta misma semana, cuando le ha dicho que viene a proteger la salud de todos y le ha denegado precisamente el que se levante la restricción a Madrid. Ahí tiene la respuesta. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Demana la paraula la diputada Ana María Cerdán. Senyoria, té vosté la paraula. Escoltarem amb silenci... escoltarem...

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Cerdán Martínez:

Gracias.

Señor presidente, ¿qué criterios técnicos y sanitarios existen en la Comunidad Valenciana para permitir la movilidad de extranjeros por territorio nacional y no permitir la movilidad de nuestro propio turismo nacional? Y no nos vale la excusa del tratado de Schengen. Esa, para sus socios que se la han tragado.

Desde Bruselas se pide a España coherencia. Esa coherencia que ustedes no tienen. Y no se dan cuenta cómo están perjudicando la imagen turística de España y la de nuestras provincias.

Bruselas nos pide coherencia en las restricciones y viajes que aplican dentro y fuera de nuestras fronteras y nos recuerda que los riesgos vinculados al coronavirus son similares, ya sean los viajes interiores o fronterizos.

Alemania ha recomendado que no se visite España y que se tiene que aportar una PCR negativa. PCR que en otros países, por ejemplo Francia, es gratuita.

Reino Unido hoy vota que todos los residentes que salgan al extranjero de vacaciones se enfrentarán a una

multa de 5.000 libras y todos sabemos el peso que tienen los turistas ingleses en nuestra Comunidad Valenciana.

Para (*ininteligible*) ... el señor Puig quiere a los turistas madrileños, pero no los quiere ahora. Los quiere... ya veremos cuando. Una incongruencia más. El madrileño no puede venir a nuestras provincias, pero los extranjeros, sí. Hemos pedido por activa y por pasiva...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

La senyora Cerdán Martínez:

...que se abran negocios, que se acabe con limitaciones horarias arbitrarias, con los toques de queda.

Desde el Grupo Parlamentario Vox siempre hemos sido muy claros a este sentido.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria, ha finalitzat el seu temps.

La senyora Cerdán Martínez:

Hay que conjugar los principios de libertad, sentido común, aunque a veces ese sea el menos común de los sentidos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

No sé cuál es la pregunta que usted me formula. Por tanto, no hay respuesta. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria, continuarem la sessió de control. Ara, amb la pregunta que formula la síndica del Grup Parlamentari Unides Podem, la il·lustre diputada Pilar Lima. (*Veus*)

Senyories, per favor, escoltarem...

La senyora Lima Gozálviz:

Bon dia, senyor president.

Miembros del Consell.

Señora Bonig, yo no he rezado por el señor Manolo Mata, pero mi grupo parlamentario y yo sí que nos hemos acordado de él y deseamos su propuesta recuperación. (*Aplaudiments*) Lo echamos de menos.

A quien no echaremos de menos es al señor Toni Cantó, que ha quedado constatado que no le interesaba nada la Comunitat Valenciana. Estaba deseando irse a Madrid a hacer ultraderechismo con la señora Ayuso.

Señor *president*, centrándome en mi intervención, hablamos de la financiación autonómica. La infrafinanciación aparece en el acuerdo del gobierno de coalición en el punto 9.6. Tenemos que cumplir lo pactado.

Nos centramos en un asunto importante. Pandemia y vivienda han sido dos elementos que han ido de la mano durante este último año. Nuestro hogar ha servido como última defensa para hacer frente al virus y ahora, más que nunca, se ha demostrado que la vivienda es un bien esencial para tener una vida mínimamente digna. Y, sin embargo, el PSOE, el partido del que usted forma parte, entra en contradicción, en cuanto a que manifiesta dudas respecto a si la vivienda tiene más peso como un bien esencial o como un bien de mercado para poderosos inversores.

Y, aunque se trata de una ley estatal, afecta especialmente a nuestra *comunitat*. La Comunidad Valenciana es una de las comunidades autónomas que mayor subida sostenida tiene en la renta del alquiler de toda España y Alicante es una de las veinte provincias donde se dedica más de un tercio del salario para el alquiler. Esto supone un gran obstáculo para la juventud, ya que un 75 % de jóvenes no se emancipa por la falta de estabilidad o insuficiencia de ingresos, son datos del Injuve. Y aquí tres de cada cuatro jóvenes valencianos no se ha podido emancipar y un 13 % ha tenido que volver a casa de sus padres, datos del Consell Valencià de la Joventut.

No puede ser que el precio del alquiler acabe en manos de grandes fondos de capital internacional que, de un día para otro, pues, se levantan y deciden subir la renta del alquiler de forma abusiva, obligando así a muchas familias a dejar su hogar, sin alternativa habitacional. Y, del mismo modo, tampoco es normal que la presión capitalista pueda expulsar a quienes han vivido toda la vida en su barrio, que acaba convertido en una zona de alquiler turístico, porque esto es lo que ocurre cuando dejamos que la gestión de un bien esencial acabe en manos del mercado, que la mano invisible, lejos de dar alcance..., balance..., coge por el cuello al PSOE. Nosotros, desde Unides Podem, defendemos, defendemos que los precios del alquiler estén en correlación con los salarios.

Y hablamos de vivienda. Hablar de vivienda es hablar de la historia de la corrupción de nuestro país. Las grandes constructoras han estado durante décadas invirtiendo en el partido más corrupto de Europa, partido que está aquí presente. Quisiera agradecer, en este punto, a la *consellera*,

a la señora Rosa Pérez, por destapar el caso Taula; muchas gracias por tu trabajo.

Por ello, la vivienda supone cómo vamos a definir un modelo de país. ¿Podemos elegir? Hay dos opciones: podemos seguir defendiendo la vivienda como un bien de mercado con el que los fondos buitres puedan seguir especulando o podemos cambiar la visión del país respecto a la vivienda y entenderla como un derecho esencial. Nos estamos jugando mucho en la Comunidad Valenciana y en el conjunto del país. Con el resultado que se obtenga de esta ley, nos jugamos el futuro de nuestros jóvenes.

President, su partido no puede prometer la regulación del alquiler y, luego, terminar hablando de bonificaciones fiscales, como hace su compañero, el ministro Ábalos. No puede ser. No puede ser que su partido firme pan para el pueblo y termine premiando el buen *affaire* de los grandes propietarios.

Desde Unides Podem, aquí hemos demostrado la capacidad, desde la *conselleria* de vivienda, gestionando de forma diferente. Y eso está influenciando, está llegando a la ciudadanía, con la aprobación del decreto ley para ampliar la vivienda pública, mediante el derecho de tanteo y retracto, la creación de la unidad antidesahucios para dar respuesta a emergencias habitacionales. Actualmente, se está ultimando un decreto para intentar sacar al mercado del alquiler 19.000 viviendas de grandes propietarios para los próximos años y también el aumento de las ayudas de alquiler de hasta un 50 % para los jóvenes, aunque no sea suficiente. En Unides Podem no dudamos en ponernos de mano de la gente y aquí, en la Comunidad Valenciana, hemos conseguido llegar a consensos.

Señor *president*, debemos elegir, o planteamos políticas de vivienda en las que se proteja a las familias desahuciadas, a la juventud, a las personas mayores y al gran grueso de la ciudadanía valenciana o seguimos enrocadas en la responsabilidad social de dejar en manos de los grandes poderes económicos una necesidad vital que, durante la pandemia, ha sido la principal protección de la vida humana.

Por todo lo expuesto, señor presidente, le preguntamos, ¿cómo piensa que debe incidir la futura ley estatal de vivienda en los precios del alquiler para asegurar el acceso a una vivienda como un derecho y no como un bien de mercado?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Contestará el president del Consell.

Quan vosté vullga.

Amb esta resposta finalitzarem i passarem a les votacions, senyories.

Escoltarem la resposta, senyories, del president del Consell a la síndica del Grup Parlamentari Unides Podem.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyora Lima.

Una de les prioritats fonamentals d'este govern, des del principi, des del primer moment, des de l'any 2015, ha estat facilitar a les valencianes i valencians, en la mesura de les nostres possibilitats, l'accés a la vivenda.

El Consell se marcà com a objectiu garantir allò que diu la Constitució en l'article 47, que insta a promoure el dret a una vivenda digna i adequada i servir a l'interés general per a impedir l'especulació; un dret que també està recollit en el nostre Estatut d'autonomia, en l'article 16. Més en una comunitat com la nostra, en què hi ha hagut una incidència important de l'especulació i que, durant vint anys, hi va haver un buit absolut. El que això s'ha traduït, finalment, és que hi ha milers de ciutadans, especialment, com vosté diu, els més joves, que tenen serioses dificultats per a accedir a una vivenda.

I fruit d'eixe compromís –que no és d'ara, que també ara s'ha accelerat, mes a mes, en la mateixa existència d'una vicepresidència vinculada a la vivenda–, el que vam fer en la primera llei que se va aprovar en este parlament, a instàncies del Botànic, va ser la llei de la funció social de la vivenda. Per això, pot entendre que, per a este govern, és una qüestió fonamental. És una norma que va suposar un canvi de paradigma respecte als vint anys anteriors. Situem la vivenda com a un pilar més de l'estat del benestar, junt a l'educació, la sanitat i la dependència. La comunitat es va posar en aquell moment ja al front de les comunitats..., de les societats més avançades en el dret de la protecció a les persones i hem fet tot el possible durant tot este temps per a avançar en allò que és un servei d'interés general.

Este és el camí que vam prendre i que ara hem accelerat, com dic, amb el mateix naixement d'una vicepresidència. El que és necessari és que tinguem un marc estatal que, evidentment, li done tota la fortalesa a allò que signifiquen les polítiques de vivenda. I nosaltres pensem que l'important és que el Govern d'Espanya arribe a un acord, el més ràpidament possible, i que es pose en marxa esta llei a què vosté feia referència.

Però ací, a la Comunitat Valenciana, que és l'espai de la nostra responsabilitat, hem avançat. Hem fet, com vosté deia, mesures contra els desnonaments, com la xarxa Xaloc, la xarxa que..., i les ajudes directes que s'han produït a les famílies, els serveis de mediació entre propietaris i arrendataris, les ferramentes per tal de traure al mercat, a preus assequibles, les borses de vivendes buides i tot el que ha significat la millora del règim d'ús de la vivenda pública.

Però també, a més a més, la llei a què feia referència, la primera llei del Botànic, va posar en marxa l'índex de preus de referència de lloguer, una plataforma que monotoritza els preus del mercat i detecta les zones més tensionades, amb augments més elevats. Esta eina servix de guia per a orientar, des de l'administració, els preus de lloguer de referència. L'objectiu és que els propietaris que lloguen les vivendes a estos preus puguen accedir a beneficis fiscals i estalviar-se fins a un 5 % del tram autonòmic de l'IRPF, amb

un màxim de 3.000 euros anuals. Esta última campanya de la renda, 1.450 famílies es van acollir a esta desgravació. Això significa que 1.500 famílies van poder accedir a una vivenda en estes zones a què vosté feia referència, tensionades, a preus assequibles, tot i mantenint els preus gràcies a la bonificació de la Generalitat. La Generalitat va ser pionera en esta mesura i crec que ahí és un espai també que no és incompatible la qüestió fiscal amb altres qüestions que se plantegen.

Respecte a la vivenda pública, també, com saben, s'han introduït mecanismes en la vivenda de protecció oficial que permeten adaptar el lloguer a les circumstàncies econòmiques i socials de cada família o requisits com que el lloguer de la vivenda pública no supere el 20 % dels ingressos familiars.

A més a més d'este marc normatiu, el Consell, de la mà del vicepresident segon i conseller de Vivenda i Arquitectura Bioclimàtica, està realitzant un enorme esforç en matèria de vivenda. Gràcies a això, la inversió en vivenda per habitant ha augmentat un 430 % des del 2015 al 2020.

En el mateix període, la inversió entre les ajudes de lloguer s'ha multiplicat per dotze i el número d'ajudes per deu. S'ha ampliat el parc públic de la Generalitat fins a 14.695 vivendes. Només en el darrer any s'han adquirit 427 vivendes, de les quals 261 s'han incorporat aplicant el dret de tanteig i retracte. Esta mateixa setmana anunciarem el pla Adha, que posa a disposició dels ajuntaments deu milions d'euros perquè compren vivendes per a eixe parc públic de lloguer.

Durant l'any 2020 s'han atés les necessitats habitacionals de 22.380 famílies, nou vegades més que en el darrer any de l'antic govern. S'ha creat com una unitat d'antidesnonaments, que s'encarrega de mediar amb entitats bancàries i que, fins a la data, ha atés a quasi cinc-centes persones, per tal de superar l'emergència habitacional. I continuem treballant permanentment i el Consell està preparant, amb el vicepresident, un nou decret que traurà al mercat 19.000 vivendes de grans propietaris.

La vivenda per a este govern és un pilar essencial de l'estat del benestar i crec que això és el que ens correspon fer ara i sempre.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

Votació dels punts primer a desé de l'ordre del dia de la 35a sessió de les Corts Valencianes

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Senyories, culminat el debat, passem a les votacions. Hi ha un total de 48 votacions. Sí que m'agradaria recordar a l'hemicicle que, d'acord amb la darrera resolució aprovada